

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

4 tháng 4 năm 2010

Số 91

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhointinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Hướng Tâm
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Duyên nghiệp là sao?
- 2) Chuyện đau khổ của người khác có nên ôm để lo cho họ hay không?
- 3) Ở đời này đồ cổ lại bán mắc ?
- 4) Hôm nay khí Trời thanh nhẹ và biển êm Bé có thấy vui không ?
- 5) Bé nói về đây nghỉ, nhưng ngược lại, Bé làm việc nhiều hơn ở các nơi, tại sao ?
- 6) Bé không sợ máu cao hay sao ?
- 7) Phần hồn cứ tiến hóa như vậy có ý nghĩa gì ?

© Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 1 tháng 11 năm 1991 1) Hỏi : <i>Duyên nghiệp là sao?</i> Đáp : Thưa, duyên nghiệp là ôm lấy câu chuyện đến với mình biến thành sóng gió, lo âu khó ăn khó ngủ, động loạn đủ điều, sanh ra bệnh tâm trí mà không hay. Cho nên Bé có khuyên người đời, chuyện ngoài tai nên bỏ ngoài tai, không cần lưu ý, còn việc bận rộn hiện tại nên tháo gỡ, tiến tới thanh tịnh càng sớm càng tốt, không nên ôm ấp một điều gì: <i>Hay dỡ trong tâm, ồn ồn ào ào rồi đâu cũng sẽ vào đấy</i>, không nên lưu ý khổ tâm và lo âu vô ích, giữ tâm thanh tịnh là điều cần thiết.	2) Hỏi : <i>Chuyện đau khổ của người khác có nên ôm để lo cho họ hay không?</i> Đáp : Thưa, chuyện bất cứ của một ai cũng đều nằm trong luật nhân quả của chính họ, không cần ôm lấy để lo, cuối cùng tự nó phải giải quyết lấy nó, mọi việc cũng sẽ xong, mọi việc đều từ trong tự nhiên mà có, rồi từ trong tự nhiên giải quyết xong, cuối cùng sẽ báo cáo duyên nghiệp rõ ràng. Cho nên câu chuyện mấy nghìn năm về trước, cũng nằm trong nguyên lý thức tâm như bây giờ.
3) Hỏi : <i>Ở đời này đồ cổ lại bán mắc ?</i> Đáp : Thưa, đồ cổ là công người giữ nhiều năm tháng, tùy theo sở thích của người mua mà đánh giá, ngược lại thời thế loạn lạc, chỉ lấy cặp mắt nhìn, dù cho đồ vật ấy mấy nghìn năm đi nữa, cũng chẳng có ai rảnh để bảo tồn. Chung quy chỉ giữ có cái tâm, đi theo nhơn mạng là bền nhứt trong cuộc sống làm người. Người tu thì phải tự biết lo dinh thự của chơn tâm là nơi thanh nhẹ và tồn tại mà thôi. Nói đến tâm thì không tính mới có tâm, nếu tính toán thì mất tâm. Người đời gọi là dịp may tương ngộ và phân giải bất ngờ tùy theo hoàn cảnh, thể hiện chơn tâm, vui hòa trong nguyên lý.	Ngày 2 tháng 11 năm 1991 4) Hỏi : <i>Hôm nay khí Trời thanh nhẹ và biển êm Bé có thấy vui không ?</i> Đáp : Thưa, bạn đạo hướng tâm về Bé, Bé đã vui rồi, cộng với khí Trời thanh nhẹ, tâm thức vui hòa với cả căn khôn vũ trụ, Bé cảm thấy rất an vui, nhập định tham thiền nhẹ nhàng không có một mây may vấy bận. Bé không biết nói gì hơn là yêu thương vạn linh rất nhiều.
5) Hỏi : <i>Bé nói về đây nghỉ, nhưng ngược lại, Bé làm việc nhiều hơn ở các nơi, tại sao ?</i> Đáp : Thưa, vì sức khỏe của Bé dồi dào hơn ở các nơi, cho nên Bé đóng góp ngày nào hay ngày nấy. Người tu Vô Vi không có quyền tránh nặng tìm nhẹ chỉ biết giữ lấy tâm thức phục vụ hết mình mà thôi.	6) Hỏi : <i>Bé không sợ máu cao hay sao ?</i> Đáp : Thưa, dù máu cao hay thấp cũng phải lãnh một cái chết trước khi phần hồn đứt khoát ra đi, tiếp tục phục vụ và học đạo.
7) Hỏi : <i>Phần hồn cứ tiến hóa như vậy có ý nghĩa gì ?</i> Đáp : Thưa, rất có ý nghĩa thanh cao tiến hóa ở cõi thanh nhẹ, sẽ không còn nhập xác tiến hóa trong cõi ô trược mê lầm nữa, chơn thức khai thông tùy theo định huệ tròn đầy của chơn thức phần hồn.	

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Duyên Tình Đạo Đạt

Duyên tình đạo đạt thân hình tiến
Thuyết lý phân minh rõ thể tiền
Trí đạo tự hành năng đặc pháp
Quảng giao muôn loại pháp chân truyền

“*Duyên tình đạo đạt*”: Chúng ta có cơ duyên ở thế gian mà liên kết được cái phần thiêng liêng cao cả ở bên trên, quân bình tư tưởng đạt tới thì thân hình chúng ta nó đều tiến hóa nơi phần hồn cũng như cơ thể.

“*Thuyết lý phân minh rõ thể tiền*”: Ta nói phân tách cho nó rõ rệt để hiểu cái tiền kiếp và cái hiện tại.

“*Trí đạo tự hành năng đặc pháp*”: Phải dùng trí ý chuyên cần tự sửa bên trên nó mới thấy cái phần sáng suốt thanh điển hòa hợp với thanh điển.

“*Quảng giao muôn loại pháp chân truyền*”: Lúc đó ngồi tại đây nhưng mà cái phần thanh điển của các bạn quảng đại quần chúng. Thanh điển vạn linh được chiếu hóa giao liên muôn loại pháp chân truyền. Lúc đó các bạn thấy muôn loài vạn vật sáng suốt trong chơn lý chiếu hóa trong tâm khảm các bạn và các bạn được tự giải, tự tiến, ngồi đây mà quảng giao muôn loài là lý do đó.

Người có thanh điển mới quảng giao, quảng đại khai thông rộng tiến để giao cảm muôn loài thanh điển thì lúc đó các bạn thấy những cái gì cũng nằm ngay trong chơn lý, chơn truyền.

Chơn truyền thực tiễn giao liên
Hòa đồng muôn loại triền miên phước hòa

Lúc đó nằm trong chơn lý và giữ cái chơn lý đó để tiến thực tiễn càng ngày càng tiến lên giao liên càng sáng suốt cõi mở phật tâm trí đổi khác hết trội.

“*Hòa đồng muôn loại triền miên phước hòa*”: Lúc đó chúng ta hòa đồng với tất cả thì chúng ta tạo được một cái cây phước đức sáng suốt hòa cảm nơi nơi ở trong cái chơn lý bền bỉ không thay đổi.

Thanh cao lý vững không xa
Nằm trong chơn lý lập đà tiến thân

Cái phần thanh cao lúc nào cũng sáng suốt mà cái sáng suốt đó khi mà chúng ta đạt được đâu có thấy xa, càn khôn vũ trụ không xa chính ở nơi ta mà ra.

“*Nằm trong chơn lý lập đà tiến thân*”: Ở trong chỗ bình an nhứt là chơn lý không thay đổi không dư không thiếu, lập đà tiến thân lúc đó chúng ta cứ giữ vững đường lối đó để mà đi tới sự sáng suốt

Muôn loài vạn vật hợp phân
Đường đi tự nó tiến lần sửa sai

“*Muôn loài vạn vật hợp phân*”: Chúng ta thấy tất cả đều ở trong cái định luật của tự nhiên.

“*Đường đi tự nó tiến lần sửa sai*”: Cho nên, lúc đó chúng ta không còn động loạn nữa, không còn vì người này, vì lẽ này, vì lẽ kia, vì lẽ nọ mà làm tu không được.

Chúng ta ở trong định luật, chúng ta thấy rõ chơn lý nó đi tới đó rồi nó sẽ chuyển tiến thì cái gì trước mắt và trong tâm khảm của chúng ta đều phải. Nhưng mà tại sao chúng ta tu, chúng ta tu là chúng ta thấu ngán cái thời gian để tiến hóa lên cao và sớm ngộ chơn lý thay vì chậm chạp. Bởi vì chúng ta có thể xét từ thế kỷ một tới thế kỷ hai mươi, vật chất tiến bộ, trí óc chúng ta cũng tiến bộ. Luôn luôn khối óc con người tiến bộ hơn vật chất nhiều lắm. Cái kiến thức của các bạn nó nói rộng càng ngày càng cõi mở. Xưa kia họ nói máy bay thì không

được không ai hiểu nhưng mà ngày nay hiểu rồi. Xưa kia họ nói cung trăng không ai hiểu được bây giờ đã hiểu rồi. Rồi còn những cái ở sau này trong trí óc và kiến thức nói rộng của các bạn, phần hồn sáng suốt được giao liên muôn loài càn khôn vũ trụ, nói đó người phạm mất thịt họ cũng cho là chưa có đúng nhưng mà phải thực hành, trong cái thực hành rồi các bạn thấy rõ như ban ngày phải hành để đi tới.

Còn nếu mà xưa kia người ta không chịu nghiên cứu khối óc không chịu ngồi gần với nhau để nghiên cứu thì ngày nay đâu có máy bay mà đâu có hòa tiền. Thì bây giờ chúng ta chịu nghiên cứu, chịu tu là nghiên cứu sửa chữa trong cộng đồng vũ trụ bộ đầu ngũ uẩn giai thông, ngũ tạng khai thông, thất tình la vông trong cơ thể đều khai thông thì tất cả ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang đều được chuyển hóa hòa đồng với hư không thì lúc đó chúng ta thấy lấy viết, viết không hết, nói nói không sao cho hết nhưng mà chỉ thực hành để thấy và đạt.

Cho nên, đường đi tự nó tiến lầm sửa sai thì vạn vật nó đã yên như vậy, an bài trong định luật hết rồi. Thì bây giờ chúng ta chỉ tu và sửa một con đường, càng sửa càng mau tiến, càng sửa càng sáng suốt. Đó, vì đó cho nên chúng ta có khối óc cầu tiến cho nên chúng ta phải tu để sửa tiến chứ không có cái gì mà hại tới bản thân hết.

Bên trong sẵn có pháp đài

Bên ngoài sẵn có chuyển hoại không ngưng

Bên trong có cái pháp đài rõ ràng, có cái minh cảnh đài, càng tu càng động chạm, càng sửa, càng ăn năn, càng hối cải thì càng sáng suốt. Còn bên ngoài sẵn có chuyển hoại không ngưng. Bên ngoài nó có đủ những sự di chuyển, nghịch thuận trước mắt các bạn, sanh khắc trước mắt các bạn mà các bạn đứng ở trong chơn lý, nắm cái chuyện không sanh không khắc và không âm không dương, không động không loạn thì tự nhiên các bạn thấy mọi việc đều ở trong chơn lý, nó tới đó rồi nó sẽ tiến lên.

Tâm ta thanh tịnh tại rừng

Cảm thông muôn nẻo hợp từng phút giây

Bây giờ cái phần hồn của người chưa tu cũng không khác vì ở trong cái đám rừng của cái tiểu thiên địa này. Mà tâm ta thanh tịnh tại rừng thì cảm thông muôn nẻo hợp từng phút giây. Khi mà các bạn tu thức giác sáng suốt rồi thì các bạn thấy hết rồi, cái đèn sáng trong bóng tối thì thấy tất cả những cái gì mà nó đang bị kẹt từng phút giây mà các bạn tự gỡ, tự mở, tự tiến.

Cảnh là bậc thánh bậc thầy

Giúp người tiến hóa đêm ngày nhủ khuyên

Cái cảnh là bây giờ cái tình cảnh trong cái tiểu thiên địa này và cái ngoại cảnh, trong sự kích động và phản động đó là bậc thầy giáo huấn cho cái phần hồn ăn năn hối cải để tu.

“Giúp người tiến hóa đêm ngày nhủ khuyên”: Giúp cho chúng ta được tiến hóa. Nếu bạn không vì lẽ này, lẽ kia, lẽ nọ của bản thân, bạn đâu có hiểu chơn lý là cái gì, bạn có biết tu là cái gì mà nhủ khuyên.

Khuyên người sống phải hợp duyên

Bao la lớn rộng ăn liền với ta

Khi mà con người mà sống còn tự đắc tự ki, ghét người này thương người kia không chịu hợp duyên để tiến tới là cái người đó còn phần quá nặng, tu không nên thân, không hiểu được cái chơn lý cao siêu, không hiểu được cái tình thương quý giá đạo đức trường cửu cho nên không chịu hợp duyên bao la, không chịu phóng cái thanh điền tư tưởng lành cho mọi người nhưng mà chỉ phóng cái tư tưởng xấu cho người ta.

“Bao la lớn rộng ăn liền với ta”: Không hiểu, tất cả đều dính liền với ta, dính lúu hết trong càn khôn vũ trụ là ta, ta là càn khôn vũ trụ mà không biết. Thành ra tự họ khép vào sự eo hẹp, ghét người này, ghét người nọ, ghét người kia. Đó, là làm cho sự tâm tối.

Tình thương cởi mở đậm đà
Thương người tại thế, yêu ta muôn đời

Chúng ta thấy rõ cái tình thương cởi mở đậm đà bao la lớn rộng nó ăn liền với ta thì chúng ta thấy rõ, khi mà thấy được sự bao la lớn rộng ăn liền với ta thì chúng ta thấy tình thương rất cởi mở, rất đậm đà, rất quý giá. Chúng ta đem phát tâm ra vị tha thương người tại thế, thương mọi người trong lúc họ còn đang bận rộn tâm tối chưa hiểu hơn. Khi mà chúng ta để tâm và thực hiện được cái từ bi đó trong cái trí tuệ khai thác và cái dừng cảm của chúng ta, chúng ta thấy chúng ta yêu ta muôn đời. Bởi vì yêu ta là sao? Chúng ta sửa cái tối tăm tiến tới sáng suốt, càng ngày càng lo lắng cho chúng ta càng ngày càng sáng suốt là yêu mến ta, yêu mến sự sáng suốt, yêu mến cái hào quang không động, đó mới hòa đồng với cái đại hân được.

Đi đâu cũng chẳng tách rời
Chung quy đời đạo hai nơi tiến hòa

Đi đâu các bạn làm sao bỏ được đời, bỏ được đạo. Các bạn bỏ tâm linh, các bạn đâu còn phải con người nữa, các bạn phải có cái tâm linh. Cho nên con người có cái kiến thức, cái kiến thức của các bạn là cái phần hồn. Ai nói các bạn đem cái kiến thức ra coi, đâu có đem ra được nhưng mà các bạn đừng phải nghịch cảnh rồi, các bạn thấy rõ cái sự bàn bạc của nội tâm, sự sáng suốt tiến tới tinh thần xây dựng và cởi mở. Đó là cái phần hồn sáng suốt mà người không có rờ được và không cướp giật nó được mà không có thể tách rời nó được. Cái đời sinh hoạt chúng ta còn cơ thể đây cũng không tách rời.

Cho nên, tôi nói thường thường hai nơi đời đạo chúng ta hết sức thương yêu nó thì tiến tới một chơn lý rõ rệt cởi mở. Chung quy đời đạo hai nơi cũng tiến hòa chứ không nên để cái nghịch cảnh gì trong tâm ta không có nghịch với bất cứ trường hợp nào. Tâm ta là phần thanh điền, người tu vô vi phải lấy cái thanh điền để hòa với các giới.

Bình tâm xét lý chẳng xa
Nhất thông vạn tiến muôn hòa chung vui

“Bình tâm xét lý chẳng xa”: Khi mà chúng ta đạt tới cái thanh tịnh rồi, chúng ta nhưt lý thông vạn lý minh, không có cái gì xa hết.

“Nhứt thông vạn tiến muôn hòa chung vui”: Đó cũng như nhưt lý thông vạn lý minh. Khi mà chúng ta thông được càn khôn vũ trụ rồi thì chúng ta tiến muôn hòa chung vui. Đâu đâu chúng ta thấy cũng cái cảnh nó vậy đó, rồi nó sẽ tiến tới không có sao hết, không cần lo âu.

Sắc son son sắc tạo mùi

Chuyển hóa là nó tạo cái mùi vị mà cái mùi vị có tự là phải có tan. Nhưng mà chúng ta theo cái gì, không theo cái đó. Chúng ta theo sự thanh cao của chơn lý, hiểu bề trong của mọi việc thì an vui hoài hoài. Nếu các bạn cho cái đó là hay, cái kia là dở cũng không đúng. Cái dở nó có cái hay, mà cái hay nó có cái dở, các bạn phải hiểu rõ những cái đường lối đó thì lúc nào các bạn cũng thanh tịnh, các bạn cũng tiến hóa, tâm tư các bạn lúc nào cũng thẳng hoa và cởi mở tốt đẹp.

Cho nên, chúng ta tu về vô vi chúng ta không còn nghĩ xét tới cái chuyện cơ hình giả tạo. Nhưng mà chúng ta trước hết chúng ta phải xét về cái thanh điền, mà cái thanh điền đó là cái hàng rào tình thương đối với muôn loài vạn vật. Cái hàng rào đó là cái hàng rào sắc bén trường cửu không ai có thể phá vỡ nó được. Khi mà các bạn củng cố được cái phần điền đó rồi thì các bạn thấy cái thân của các bạn rất an toàn, đi đâu các bạn cũng an tọa, làm việc ở trong chơn lý sáng suốt cởi mở xây dựng. Có cái gì quý hơn?

Cho nên, chúng ta tu phải thanh tịnh để nghiên cứu. Tu phải theo sự sáng suốt nhiều hơn sự tăm tối. Cái phần ghen ghét là tăm tối, thương yêu là sáng suốt. Các bạn phải nhớ kỹ tôi nói nhiều rồi, tôi nói rất nhiều, đem tâm tư tôi đi xét có nhiều người còn ghen ghét người này ghen ghét người kia, ghen ghét người nọ. Cái phần đó là

quá ô trước, hoang phí cái công phu của các bạn, uổng công tu mà thiếu tu, đó là thiếu tu. Ta tu mà ta còn ghen ghét là ta thiếu tu thấy rõ chưa?

Cho nên, cái phần hồn của các bạn được vô vi giáo huấn, vô vi cho các bạn tiến, vô vi đem tình thương cho các bạn cho các bạn, vô vi đem sáng suốt cho các bạn, vô vi phải hiểu các bạn hết không bao giờ không hiểu các bạn mà chỉ các bạn chưa thức giác, chưa hiểu vô vi mà thôi.

Cho nên, cố gắng tìm hiểu tu đi để tiến, tu để hiểu ta, tu để trở về với ta và tu để ta nắm được cái quyền năng cần khôn vũ trụ đã sẵn có đang chờ ta học và tiến hóa trở về. Chớ không phải các bạn làm cái điều nhỏ nhen, tạm bợ đâu. Thấy các bạn ngồi thiền vậy chứ các bạn làm vạn sự, vạn linh không phải làm cái chuyện nhỏ đâu chớ đừng có hiểu lầm hiểu sai vì ngoại cảnh chút đỉnh, vì lời nói không đáng kể mà trong tâm ghen ghét người này ghen ghét người kia, ghen ghét người nọ. Trong cái cảnh lầm sai đó là tự bạn sa đọa lấy bạn. Mà bạn đem tình thương xây dựng cõi mở rồi bạn thấy bạn dẫn tiến lấy bạn, đi trong cái quân bình định luật của tạo hóa và cần khôn vũ trụ.

Cảm ơn các bạn,

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 04/09/1977)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Thông Báo Của Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2010

Ban Tổ Chức Du Hành Đạo Pháp xin thông báo đến quý bạn một số tin tức như sau:

1. Giấy tờ cần thiết cho chuyến du thuyền: Bạn đạo tham dự Đại Hội trên du thuyền Emerald Princess cần có Sổ Thông Hành hợp lệ với ngày hết hạn ít nhất là 6 tháng sau ngày du thuyền cập bến (19 tháng 3 năm 2011). Bạn đạo tại Hoa Kỳ có Thẻ Xanh (Permanent Resident Card) cũng có thể đi du thuyền và tham dự Đại Hội, vì vậy xin quý bạn liên lạc với các trưởng ban ghi danh vùng mình để ghi danh sớm. .
2. Về thời hạn đóng tiền: Hạn chót để đóng trọn số tiền ghi danh là ngày 30 tháng 5 năm 2010.
3. Những bạn đạo nào đã mua vé máy bay, xin vui lòng liên lạc với các trưởng ban ghi danh và cho biết chương trình chuyến bay (itinerary) hoặc email về BTC DHĐP: voviduahanhdaophap@gmail.com để chúng tôi cho vào danh sách đưa đón.
4. Chúng tôi xin kèm theo Phiếu Ghi Danh tiếng Việt dưới dạng Word để quý bạn có thể điền thẳng vào đó hoặc quý bạn có thể in Phiếu Ghi Danh ĐH DHDP 2010 thẳng từ các link trong website Quy Hội Tinh Người sau đây:
 - Phiếu Ghi Danh tiếng Việt: <http://quyhoitinhnguoi.org/vn/pdf/daihoi/form2010.pdf>
 - Phiếu Ghi Danh tiếng Anh: <http://quyhoitinhnguoi.org/vn/pdf/daihoi/form2010-en.pdf>
 - Phiếu Ghi Danh tiếng Pháp: <http://quyhoitinhnguoi.org/vn/pdf/daihoi/form2010-fr.pdf>
5. Những đóng góp ý kiến hoặc thắc mắc, xin gửi email về cho Ban Tổ Chức: voviduahanhdaophap@gmail.com

Chân thành cảm ơn sự lưu ý của quý bạn đạo.

Kính thư
Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2010

Hương Tâm

Kính Thông Báo: Cụ bà Nguyễn Thị Gia sinh năm 1928 là thân mẫu của bạn đạo Nguyễn Thị Hồng Thanh, Trụ Sở Giác Thức Hà Nội, đã từ trần 15 giờ 30 ngày 23 tháng 03 năm 2010 (tức ngày 08 tháng 02 năm Canh Dần) tại Hà Nội.

Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho cụ được sớm siêu thăng tịnh độ.
Xin chân thành cảm ơn quý bạn đạo.

Trụ Sở Giác Thức kính báo.

Vườn Thơ Bạn Đạo

PHÁP THIÊN (9)

PHÁP vốn từ tâm, bệnh chúng sinh.
LÝ vì cứu khổ, chỗ Thiên tình.
VÔ chung vô thủy, tình luôn có.
VI độ âm thầm, tĩnh lặng thình.
KHOA chót thiên tu, học động tịnh.
HỌC điều khai triển, bản thân mình.
HUYỀN vi bản thể, chu du cảnh.
BÍ lối trước trần, tự tánh minh.
PHẬT hiện nội tâm, thanh tịnh ngộ.
PHÁP trao hành giả, tạo quân bình.

CỦ CHI, 12/01/2010
BÁ TÙNG

GIÀU TÂM LINH

Người tu quý nhứt giàu tâm linh
Tài nhứt thật tâm biết sửa mình
Nghèo khó dễ tu, đừng khinh miệt
Ban vui hành được mở chơn linh
Người tu nhiều tiền là nhiều tội⁽¹⁾
Động loạn lo âu lắm dục tình
Đọa lạc siêu sanh vì của cải
Ra đi tay trắng đạo linh bình.

TPHCM, 30-03-2010
Minh Nghĩa

BÀN BẠC ĐẠO ĐỜI

GẶP gỡ thiện nhân vui bạc bàn
TẶNG niềm tin đạo Phật Trời ban
THỊ lòng an lạc nơi trần cảnh
KIM thể khai thông xuất điển quang
YẾN tiệc đãi đấng người hạnh đạo
LÂM sơn thành thị hiệp chung đàng
CHÁNH chơn hành sự bồi công đức
TRUNG hiếu trọn lành đạo Lạc Bang.

Phú Nhuận, 26-03-2010
THIÊN TÂM

CÓ CÒN DUYÊN NGHIỆP

Còn duyên còn nghiệp lộ ra ngoài
N như cửa khép hờ móng đợi ai
N như gió mùa thu mang khí lạnh
Để hồn nhật nắng thấy mây bay
Hết duyên thì nghiệp chẳng bày lộ
Đóng cửa nên lòng há đợi ai
N như tuyết mùa đông ròn rợn phủ
Nhìn mình người chẳng ngó là ai.

PN, 13-01-2009
TS. PHƯƠNG

VUI XÂY DỰNG ĐẠO

Thơ làm nhắc nhở dựng xây
Cùng nhau diu tiến đó đây tập tành
Thơ văn chẳng để nói hành
Đừng nên suy diễn lệch thành thị phi
Nói xấu người, ích lợi chi
Chỉ là tạo nghiệp sân si cho mình
Hướng vào tâm nội tự mình
Giả chơn, thiện ác hành trình tiến tu
Tu không phân biệt hiền ngu
Chỉ lo hướng thượng trùngthu tu Điện Hòn
Hướng về Đại Ngã Càn Khôn
Quyết không hổ thẹn Tiểu Hồn của Cha
Luôn thương yêu, mãi nhẫn hòa
Không mê không chấp ấy là chơn tu.

Phú Nhuận, 18/08/2008
Thiền Đăng

THÂM TU THÂM TIẾN

Tổ chức bên trên đã có sẵn
Chơn tu không bận chức hay danh
Một đường giải thoát theo chân Phật
Giữ hạnh âm thầm tự thực hành

Cà Mau, 14/1/2010
Phúc Tâm

¹ Lời Đức Thầy.

TU PHẬT VÔ TRANH

Tiên chiến tranh hùng trời hạ giới
Can qua thánh chiến khắp nơi nơi
Tù bi chánh pháp phật không chiến
Thức giác vô tranh điển sáng ngời

Cà Mau, 14/1/2010

Phúc Tâm

PHÁP CHƠN

Thực hành tự cứu pháp chơn thiên
Giác ngộ bình tâm thần trí yên
Ba cõi tìm về nơi thượng đỉnh
Cần khôn vũ trụ một đường liền

Cà Mau, 27/3/2010

Phúc Tâm

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 29 tháng 08 năm 1971

Phật pháp khai thông điển tiến hòa
Trí tâm giao cảm đẹp xa hoa
Đồng thanh tương ứng chung hành tiến
Pháp lý Vô Vi điển Phật hòa.

Điển thanh xuất phát khỏi nhà,
Nơi nơi thông cảm mới là Vô Vi.
Tiến theo từ phút từ thì,
Sân si tự diệt cũng vì lo tu.
Đường đời tạm gác chuyện ngu,
Tu cho kỳ được vượt mù thế gian.
Khai thông thiên nhãn hợp bàn,
Cùng tiên cùng Phật đẹp màng giả tâm.
Tự lo phát triển truy tầm,
Tiền căn hậu quả ai làm tạo ra ?
Chính mình cũng chẳng thật thà,
Tự gây sân hận vậy mà lãng quên.
Đổ thừa thiên hạ tạo nên,
Chẳng lo tu luyện lập nền giải tâm.
Chỉ lo gây gỗ thì thâm,
Trầm ngâm uất hận càng làm càng sai.
Gắng công tu luyện đòi mài,
Điển thanh bố hóa rọi ngay thân hình.
Bên trong tỏ rõ chơn tình,
Bên ngoài xét thấy tạm hình giả tâm.
Vô Vi pháp lý phải tầm,
Ngày kia thấu đáo điển tâm hợp hòa.
Cảm thông nguyên lý gần xa,
Ngày ngày tự sửa lập đà tiến tu.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên